

פרסום ראשון

הגהות וצעטל בכת"ק הקשורים
ללקוטי שיחות חלק י"ב בחקותי שיחה ב'

לקוטי שיחות
PROJECT
LIKKUTEI
SICHOS

יו"ל לתועלת משתתפי פרוייקט לקוטי שיחות

פתח דבר

בימים אלו, בו לומדים אלפי חסידים ותמימים השיחה האחרונה בלקו"ש חי"ב - בחוקותי ב' - במסגרת "פרוייקט לקוטי שיחות", הננו מו"ל כמה כתי"ק הקשורים לשיחה זו.

בראש ובראשונה מובא כאן **בפרסום ראשון** כמה הגהות על השיחה כפי שהוגהה - בהגהה ראשונה - בליקוט שי"ל לקראת ש"פ בחוקותי תשל"ד.

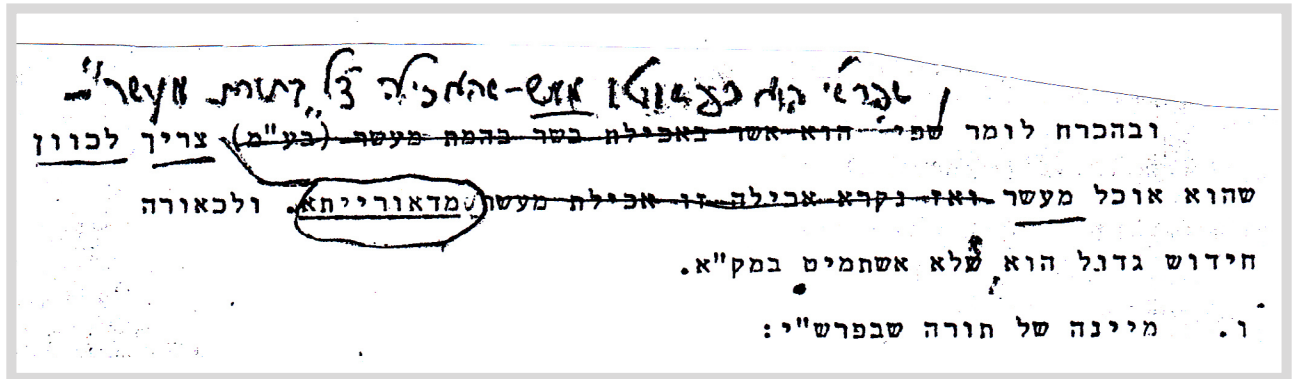
והתודה נתונה להרה"ג וכו' הרב יהודה ליב שי' שפירא על מסירת הצילום לדפוס, וזכות הרבים תלוי בו.

כן מובא בזה צילום פתק שכתב הרבי לאחר ש"פ בחוקותי תשכ"ה, שאז נאמרה השיחה, ובפתק הוסיף הרבי ביאור בענין. תוכן צעטל זה נכלל אח"כ בסעיף ה' ובהערות 30-31.

צילום כתי"ק מפתק זה נתפרסם ופוענח לראשונה (ע"י מערכת mafteiach.app) בקובץ "לאפשה לה" שי"ל ע"י תות"ל קווינס לקראת יום הבהיר י"ד כסלו תש"פ.

הגהה א'

וְבִהְכֹרֶחַ לֹמֵר שֶׁפִּי הוּא אֲשֶׁר בֹּאכִילֶת בֶּשֶׂר בְּהֵמָה מֵעֵשֶׂר (בַּע"מ) שֶׁפִּרְש"י הוּא
 כִּפְשׁוּטוֹ מִמַּשׁ – שֶׁהֵאכִילָה צ"ל "בְּתוֹרַת מֵעֵשֶׂר" – שֶׁמִּדְּאֻרֵייתָא צָרִיךְ לִכְווֹן שֶׁהוּא
 אוֹכֵל מֵעֵשֶׂר וְאֵי נִקְרָא אֲכִילָה זֶה אֲכִילָה מֵעֵשֶׂר מִדְּאֻרֵייתָא. וְלִכְאוּרָה חִידוּשׁ גְּדוֹל
 הוּא; שֶׁלֹּא אִשְׁתַּמִּיט בִּמְק"א.

קטע הנ"ל כפי שנדפס בלקו"ש (קטע האחרון בסעיף ה')

וְבִהְכֹרֶחַ לֹמֵר שֶׁפִּרְש"י הוּא כִּפְשׁוּטוֹ
 מִמַּשׁ – שֶׁהֵאכִילָה צ"ל "בְּתוֹרַת מֵעֵשֶׂר"
 ש" – שֶׁמִּדְּאֻרֵייתָא צָרִיךְ לִכְווֹן
 שֶׁהוּא אוֹכֵל מֵעֵשֶׂר. וְלִכְאוּרָה חִידוּשׁ
 גְּדוֹל הוּא, וְלֹא אִשְׁתַּמִּיט בִּמְק"א.

הגהה ב'

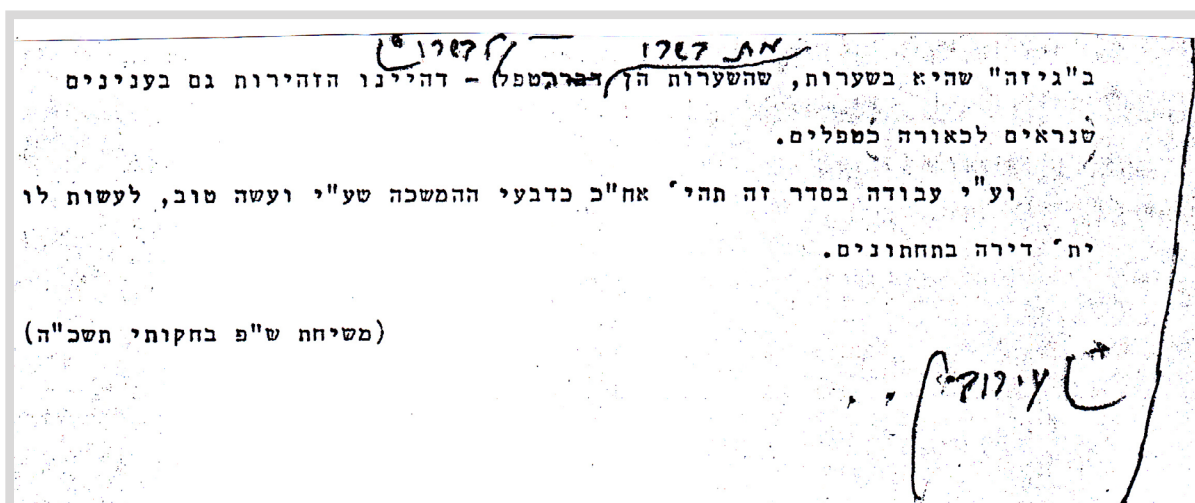
עוד י"ל (ע"פ פשוטו): מקדים הודאי - יאכל, ואח"כ הספק - שבאם יהי' צמר העש
הראוי להגזז ועבודה הראוי' להיעשות ע"י בהמה זו - אסור ליגזז וליעבד.
יש לציין שבהגהה שני' שינה הרבי מ" (ע"פ פשוטו) ל"ע"פ פשט שברמז זה".

עוד י"ל (ע"פ פשוטו): מקדים הודאי - יאכל, ואח"כ הספק - שבאם יהי' צמר העש
הראוי להגזז ועבודה הראוי' להיעשות ע"י בהמה זו - אסור ליגזז וליעבד.
[יש לציין שבהגהה שני' שינה הרבי מ" (ע"פ פשוטו) ל"ע"פ פשט שברמז זה".]

קטע הנ"ל כפי שנדפס בלקו"ש (קטע החמישי בסעיף ז')

עוד י"ל (ע"פ פשט שברמז זה):
מקדים הודאי — יאכל, ואח"כ הספק
— שבאם יהי' צמר הראוי להגזז
ועבודה הראוי' להיעשות ע"י בהמה
זו — אסור ליגזז וליעבד.

הגהה ג'

ו. מיינה של תורה שבפרש"י:

.. ב"גיזה" שהיא בשערות, שהשערות הן את בשרו דבר הטפל לבשרו* - דהיינו הזהירות גם בענינים שנראים לכאורה כטפלים.

וע"י עבודה בסדר זה תהי' אח"כ כדבעי ההמשכה שע"י ועשה טוב, לעשות לו ית' דירה בתחתונים.

(משיחת ש"פ בחקותי תשכ"ה)

(* עירובין ..)

קטע הנ"ל כפי שנדפס בלקו"ש (קטע השישי בסעיף ז' והערה 41)

טוב" - "יאכל בתורת מעשר", מ"מ צ"ל הזהירות ד"סור מרע", דוקא בכל הפרטים. ומבאר רש"י שזה בב' ה' ענינים: איסור גיזה ואיסור עבודה, הזהירות צ"ל הן ב"עבודה" הנעשית בגוף הבהמה - דהיינו בענינים עק' ריים; והן ב"גיזה" שהיא בשערות, שהשערות הן את בשרו הטפל ל-	בשרו"י - דהיינו הזהירות גם ב' ענינים (שנראים לכאורה כ)טפלים. וע"י עבודה בסדר זה תהי' אח"כ כדבעי ההמשכה שע"י ועשה טוב, לעשות לו ית' דירה בתחתונים. (משיחת ש"פ בחקותי, תשכ"ה)
---	--

41) עירובין ד, ב.

פענוח הצעטל

בתורת מעשר

לכאורה יל"פ ע"פ תמורה (ח, א), אבל הוא דוחק גדול ביותר, כי אף שבל' הש"ס יל"פ נאכל בתו"מ - היינו (1) השלילה (2) שלפני האכילה (שאין שוקלין בליטרא אבל קשה ביותר לפרש כן בפשט, ובל' רש"י ובפרט בפ' עה"ת שבא לפרש ולא לסתום, ולא נזכר ברש"י האיסור דאין שוקלין אף שמפרש תיכף גיזה ועבודה ולכן נ"ל לומר - כמדובר באריכות בההתעודות - וחילי' דילי' מפרש"י עצמו בסנה' קיב, ב שנאכל בשם לווי מעשר. ועפ"ז יל"פ גם חילוק הסוג' דתמורה שפי' שאין שוקלין בליטרא, כי ס"ל שזהו מה"ת משא"כ בסנה' דס"ל דאיסור אין שוקלין מדרבנן

ביאור בדרך אפשר

[תוספת ביאור בכוונת רש"י במ"ש] בתורת מעשר

לכאורה יל"פ [=יש לפרש] ע"פ תמורה (ח, א) [שם נאמר לשון "נאכל בתורת מעשר" לענין "אין נמכרין באיטליז ואין שוקלין בליטרא"], אבל הוא דוחק גדול ביותר, כי אף שבל' הש"ס יל"פ נאכל בתו"מ [=בתורת מעשר] - היינו (1) השלילה [שאין ענין חיובי אלא בא רק לשלול ש"אין שוקלין בליטרא"] (2) שלפני האכילה (שאין שוקלין בליטרא) [=וגם האיסור לשקול בליטרא אינו ענין של אכילה אלא מה שאסור לעשות קודם האכילה]

אבל קשה ביותר לפרש כן בפשט [בפשוטו של מקרא], ו[ומה גם] בל' רש"י [אפילו ע"ד ההלכה] ובפרט בפ' עה"ת [שנכתב ע"ד הפשט] שבא לפרש ולא לסתום, ו[ועוד טעם שקשה ביותר לפרש כן, כי] לא נזכר ברש"י האיסור דאין שוקלין [בליטרא] אף שמפרש תיכף גיזה ועבודה [=אף שמפרש אחרי זה עוד איסורים בבהמת מעשר בעל מום]

ולכן נ"ל [=נראה לי] לומר - כמדובר באריכות בההתעודות - וחילי' דילי' [=והראי' לזה] מפרש"י עצמו בסנה' קיב, ב שנאכל בשם לווי מעשר [=שרש"י עצמו מבאר שם שפי' נאכל "בתורת מעשר" הוא שנאכל בשם לווי מעשר בלי שום איזכור ע"ד "אין שוקלין בליטרא". ולכן מוכרח לפרש שמדאורייתא צריך לכוון שהוא אוכל מעשר].

ועפ"ז יל"פ גם חילוק הסוג' דתמורה שפי' שאין שוקלין בליטרא, כי ס"ל שזהו מה"ת [=וע"פ זה זה יש לבאר גם למה בהסוגיא דתמורה מבואר שפי' "נאכל בתורת מעשר" הוא לשלול ש"אין שוקלין בליטרא", כי להסוגיא שם הוא איסור מן התורה] משא"כ בסנה' דס"ל דאיסור אין שוקלין מדרבנן [=משא"כ בסנהדרין מבואר שפי' הוא שנאכל בשם לווי מעשר, לפי שלהסוגיא שם איסור "אין שוקלין בליטרא" הוא רק מדרבנן].

לקוטי שיחות
**PROJECT
LIKKUTEI
SICHOS**

Design & Layout:
ytmvdesign@gmail.com